ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

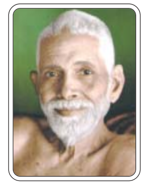

సంపుటి : 9 సంచిక : 22 పుష్పం : 45-47 5-8-2004

RAMANA BHASKARA

TELUGU SPIRITUAL FORTNIGHT MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 9 ISSUE : 22

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA
SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU - PALAKOL
☎ 08814 - 224589, 224689

PRINTER
SHRIRAM GRAPHICS
BANK STREET - **PALAKOL**
☎ 08814 - 222438, 221260
94401-31188

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 03-01-04, ఏలూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కలియుగంలో సమాజానికి ముఖ్యమైనది భక్తిమార్గము. మనం ఆచరించటానికి అనువైనది, తేలికైనది భక్తిమార్గము. మనం భక్తిని పోషించుకొంటూ ఉంటే ఇదే పక్వానికి వచ్చి పండుఅవుతుంది, ఆ పండే జ్ఞానము. భక్తి వలన జ్ఞానం వస్తుంది, జ్ఞానం వలన మోక్షం వస్తుంది. నరశింహస్వామి ప్రహ్లాదుడిని ఏదైనా కోరికలు కోరుకోమని అంటే కోరికలు క్రూరమృగాల వంటివి అన్నాడు ప్రహ్లాదుడు. మనకు ఈ జన్మ వచ్చింది మరల జన్మలు పెంచుకోవటానికి కాదు, జన్మలు లేకుండా చేసుకోవటానికి ఈ జన్మవచ్చింది. నేను చాలాకాలం నుండి సాధన చేస్తున్నాను ఫలితం ఏమీ కనబడటంలేదు అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నువ్వు భగవంతుడి మీద మనస్సును లగ్నంచేయాలి. ఏదోచింతన లేకుండా మనస్సు ఉండదు. మనస్సు విషయచింతన చేస్తూ ఉంటే బంధం, భగవంతుడిని చింతిస్తూ ఉంటే మోక్షం కలుగుతుంది. విషయచింతన వలన బాహ్యప్రవృత్తి పెరుగుతుంది, జన్మలు పెరుగుతాయి. ఆత్మచింతన వలన మనలోని బలహీనతలు, లోపాలు అన్నీనశిస్తాయి, తరువాత ఆత్మదర్శనం అవుతుంది. అందుచేత విషయచింతనలో ఉన్న మన మనస్సును ఆత్మచింతనలోనికి మళ్ళించాలి, దానికి సత్పురుషుల సహవాసం, సద్గ్రంథపఠనం, ధర్మాన్ని ఆచరించటం, పెద్దలను సేవించటం ఇవిఅన్నీ అవసరం. సాధనచేస్తున్నాను అభివృద్ధి కనబడటం లేదు అంటే అభివృద్ధి

ఈ సంచికలో......

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

03-01-04 ఏలూరు 1
12-02-04 సఖినేటిపల్లి 6
15-07-04 జిన్నూరు 9

Visit us @ www.srinannagaru.com

మనకు ఎలా తెలుస్తుంది, మన లెక్కలు కరెక్టుకాదు, మనం ఎంతవరకు అభివృద్ధి అయ్యాము అని చూసేవాడు మనలోపలే ఉన్నాడు, అది ఆయన చూసుకొంటాడు. మన అభివృద్ధికి ఏవైతే ఆటంకాలుగా ఉన్నాయో చూసుకొని వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, నాకు రోజూ భయం వేస్తోంది, ఆభయం తొలగే ఉపాయం చెప్పమని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. భయం కూడా నిజం కాదు, అది కూడా ఒక తలంపే, గాఢనిద్రలో మనం ఎవరూ భయపడటంలేదు. గాఢనిద్రలో లేని భయం జాగ్రదవస్థలో ఎందుకువస్తోంది? గాఢనిద్రలోనుండి జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే నేను అనే తలంపు వచ్చి మొదట దేహంతో తరువాత లోకంతో, విషయాలతో తాదాప్యం పొందటం వలన నీకు భయంవస్తోంది. దేహంతో తాదాప్యం లేనివాడికి, లోకంతో తాదాప్యం లేనివాడికి భయంలేదు, వాడు భయరహితుడు అవుతాడు. ఉన్నదేదో ఉంది, అది కొత్తగా కనిపెట్టేది ఏదీకాదు, అది మూడుఅవస్థలలోను ఉంది కాని అది మనకు అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏది అడ్డువస్తోందో మనం గుర్తించాలి. గురువు ప్రతీజన్మలో మన కూడా ఉంటాడు. మనలోపల ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయో చూపించి, వాటిని తొలగించుకోవటానికి మనకు సహకారం అందిస్తాడు, మనలోపల ఉన్న వాసనలను మన చేత కక్కింపచేస్తాడు. లోపల ఉన్న పసరు అంతా బయటకు పోవాలి కదా, పసరు బయటకుపోయేటప్పుడు ఎంతో కొంత బాధ ఉంటుంది. గురువు వాసనలలోనుండి మనలను విడిపించే ప్రక్రియలో కొంత బాధ ఉంటుంది, అనుభవిస్తే అదిపోతుంది. ప్రారబ్ధాన్ని సహనంతో అనుభవిస్తే అది నశిస్తుంది. మనం ఆహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అతిగాతినకూడదు.

ఇప్పుడుమనకు మానవజన్మ వచ్చింది. ఈ అవకాశాన్ని మనం జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. మానవజన్మ యొక్క విలువ మనకు తెలియటంలేదు. మానవత్వంలోనుండి దైవత్వంలోనికి వెళ్ళాలనే తలంపు మనకురావటంలేదు. మానవజన్మను వృధాచేసుకొంటున్నాము. మీపనులు మీరు శ్రద్ధగాచేసుకొంటూ, కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొంటూ ఆత్మసాక్షాత్కారం పొందటానికి ఈ మానవజన్మను జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఆదేహం నడుస్తూ ఉంటుంది. జయాపజయములు నీ తెలివిని బట్టి ఉండవు, దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఉంటాయి, వాటిని సమానంగా తీసుకో, దానికి ట్రైనింగ్ పొందటానికే మనం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము, ఇది మనం నేర్చుకోవలసిందే, ఏకాగ్రత, పవిత్రత మనం అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. భగవంతుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు అని రమణమహర్షిగారిని అడిగితే మూలతలంపు మూలంలో భగవంతుడు ఉన్నాడు అని చెప్పారు. ఇప్పడు మనకు ఏదైతే నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో అదే మొదటితలంపు, అదే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతుంది, దానినే మూలతలంపు అంటారు. ఆ మూలతలంపు మూలంలోనే పరమేశ్వరుడు ఉన్నాడు, చైతన్యం ఉంది. నువ్వు జపం చెయ్యి, ధ్యానం చెయ్యి, విచారణ చెయ్యి, నీవు ఏది చేసినా మూలతలంపును దాని మూలంలోనికి

తీసుకొనివెళ్ళాలి. మూలతలంపును ఉపసంహరించి దాని మూలంలోనికి తీసుకొని వెళితే, అక్కడే చైతన్యం ఉంది, ఆ చైతన్య స్రవంతిలో ఐక్యమవుతావు. చైతన్యం యొక్క స్వరూపం ఆనందం, శాంతి, అదిస్వతంత్రమైనది, అప్పడు నీవు శాంతిలో ఆనందంలో ఊగిసలాడతావు. నీకు విచారణామార్గం ఇష్టంలేకపోతే, విచారణామార్గం చేసే అర్హత, యోగ్యత నీకు లేకపోతే నీవు కంగారుపడనక్కరలేదు, నీకు చాలా మార్గాలు ఉన్నాయి. నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా దేహాత్మబుద్ధిలో నుండి విడుదలపొందాలి, అదే సాధన యొక్క లక్ష్యం. మనం కానిదానిని పోగొట్టుకొంటే ఉన్నది మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. భగవంతుడిని తెలుసుకోవటానికి మనం పూజలు, జపాలు. ధ్యానాలు చేస్తూఉంటే మనకు నిజం తెలియకపోయినా, ఆయనకు నిజం తెలుసు కాబట్టి, నిజం దగ్గరకు మనలను తీసుకొని వెళ్ళటానికి ఆయనే గురురూపంలో వచ్చి ఏజన్మకు ఆజన్మ మనకు గైడెన్స్ ఇస్తాడు. నువ్వుకాని విషయాల గురించి ఆలోచించకు, మనస్సును వాటి మీదకు వెళ్ళనీయకుండా దానిని లోపలకు మళ్ళించు. దానికి అభ్యాసం, వైరాగ్యం అవసరం.

మన దైనందినజీవితంలో సాధ్యమైనంతవరకు అహంభావన కలుగజేసుకోకుండా చూసుకోవాలి. మన మాట, చేత, తలంపులు అహంభావపూరితంగా ఉండకూడదు. ఇప్పడు మనకు ఏదైతే నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో దానిని ఒక ప్రక్కనపెట్టి మనం జీవిస్తూ ఉంటే, ఈ జన్మలోనే ఇప్పడే ఇక్కడే లోపలఉన్న సద్వస్తువు మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. మనకు ఆత్మబుద్ధిలేదు, మనకు ఉన్నది సంసారబుద్ధి, ఈ సంసారబుద్ధి నశించాలి అప్పడుగాని మనం జననమరణ ప్రవాహంలో నుండి విడుదలపొందలేము. లోపల సంసారబుద్ధి పెట్టుకొన్నవాడికి మోక్షం ఎలా వస్తుంది, సంసారబుద్ధి ఉన్నవాడు శవాలను మోస్తూ ఉండవలసిందే. ఓ లక్ష్మీనరసింహస్వామీ! నన్ను సంసారం అనేమొసలి పట్టుకొంది, అందులో నుండి విడుదలపొందలేకపోతున్నాను. దానికోసం నేను చేసే ప్రయత్నానికి సహాయసహకారములు అందించి ఈసంసారం అనే మొసలిలో నుండి నన్ను బయటపడేయ్యి అని నరశింహస్వామిస్తోత్రంలో ఆచార్యులవారు నరశింహస్వామిని ప్రార్థించారు. మనం ఈ భూమిమీదకు వచ్చినది మొదలు మరల స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు కొంతమందిమీద ఇష్టం, కొంతమందిమీద అయిష్టం మనస్సు ఇలా ఇష్టాలు, అయిష్టాల మధ్య తిరుగుతూ, సాధనచేయుటం మానివేసి, నామరూపములను పట్టుకొని, కర్మనుపోగుచేసుకొంటూ భవసాగరంలో కొట్టుకొనిపోతోంది, ఇలా వేలాదిజన్మలు వెళ్ళిపోతున్నాయి. మనకు ఉన్నధనం సంపదకాదు, వినయమే నిజమైనసంపద. మనకువినయం లేకుండా మాకు వినయం ఉంది అని మనం అనుకొంటే సరిపోదు, ఆవిధంగా మనం ఈశ్వరుడిని మోసంచేయలేము. మనకు ఉన్న అధికారాన్ని బట్టిగాని, ధనాన్నిబట్టిగాని, చదువునుబట్టిగాని మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. బాహ్యప్రక్రియల వలన ఇంతవరకు ఎవరికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగలేదు. మీ ఊరిలోని వారికి ఎవరికి మీ అడ్రసు తెలియదు అనుకోండి, మీరు ఈశ్వరుడిని తెలుసుకోవటానికి సాధనచేస్తున్నారు అనుకోండి ఈశ్వరుడు తెలియబడతాడు. దేవుని దయ వలన దేవుడు తెలియబడతాడు కాని బాహ్య ప్రక్రియల వలన ఆయన తెలియబడడు. మీకు విచారణామార్గం నచ్చకపోతే ఈశ్వరుడిని నిరంతరం స్మరించండి. నిరంతరం భగవంతుడిని స్మరించటం వలన, ఆయనను ధ్యానించటం వలన మన నామరూపాలకు దూరమవుతాము. మీరూపం మీరుకాదు, మీ నామం మీరుకాదు. మీరుకానిదానిమీద ఇష్టం పెంచుకొంటూఉంటే మీకు నిజం ఎలా తెలుస్తుంది అంటున్నారు భగవాన్. నిరంతరం దైవాన్ని స్మరించటం వలన, ఆయనకోసం తపించటంవలన మనలోని కోరికలు, వాసనలు రాలిపోతాయి. ఈ వాసన నన్ను చాలా బాధపెడుతోంది దానిని ఎలా తొలగించుకోవాలి అని మనం అనుకొంటున్నాము. ఈ వాసనే మంచిదని పూర్వజన్మలో దానిని పోషించుకొన్నాము అది చెడ్డదని ఇవాళ మనకు తెలుస్తోంది. ఆవాసన నుండి విడుదలపొందేటప్పడు కొంత బాధ ఉంటుంది. ఆ బాధలను సహించుకొంటే వాసనారహితస్థితిని పొందవచ్చును.

ఆత్మజ్ఞానం గురించి శ్రవణంచేయటం వలన దాని ప్రాముఖ్యత మనకు తెలుస్తుంది. దాని ప్రాముఖ్యత తెలిస్తే అది నేర్చుకోవాలనే బుద్ధి కలుగుతుంది. ఎన్నోజన్మలనుండి బాహ్యంగా సంచారం చేయటం మనస్సుకు అలవాటు అయిపోయింది. విషయచింతనలోనుండి భగవంతుని వైపుకు మనస్సును మళ్ళించటం ప్రధమంలో నీకు బాధాకరంగా ఉంటుంది, అలవాటు అయిపోతే ఏమీ బాధ అనిపించదు. అందుచేత భగవంతుడితో సంబంధం పెట్టుకో, భక్తులతో సహవాసం చెయ్యి. మీరు ధనాన్ని ఎలాగ కాపాడుకొంటున్నారో, ఆరోగ్యాన్ని ఎలాగ కాపాడుకొంటున్నారో అలాగ భగవంతుడితోటి, సత్పురుషులతోటి అనుబంధాన్ని కాపాడుకోండి, అలా కాపాడుకోవటం వలన మనలోఉన్న దుమ్ముఅంతా, చెడ్డ అంతా రాలిపోతుంది. అస్తమానూ చెడ్డవంక చూడకండి, మీరు ఏదైతే పోగొట్టుకోవాలనుకొంటున్నారో అస్తమానూ దానివంక చూడకండి. భగవంతుడి వైపు చూడండి, మంచి వైపుకి చూడండి. మీరు మంచిని పెంచుకొంటూ ఉంటే చెడ్డ దానంతట అదే రాలిపోతుంది. ఈ సంసారం అనే రోగంపోవటానికి, అజ్ఞానం పోవటానికి భగవంతుడిని స్మరించటంకంటే, భగవంతుడితో అనుబంధం కంటే మంచి మందు లేనేలేదయ్యా, దీనివలన శారీరకరోగాలు పోతాయి, మానసికరోగాలుపోతాయి, బుద్ధిలోఉన్నదోషాలుపోతాయి, ముఖ్యంగా రాబోయేజన్మలకు కారణాలు అన్నీపోతాయి. భగవంతుడితో అనుబంధం పెట్టుకొంటే సరిపోదు, దానిని నీచివరిశ్వాసవరకు నిలబెట్టుకోవాలి, అనేక ప్రతిబంధకాలు వచ్చినా తట్టుకొని నిలబెట్టుకోవాలి. శ్రీ కృష్ణచైతన్యకు ఒక ముస్లింభక్తుడు ఉండేవాడు శ్రీ కృష్ణచైతన్య ఆ భక్తుడితో నువ్వు ఏదైనా కోరుకో నేను నెరవేరుస్తాను అన్నాడు. నాకు ఏమీ కోరికలేదు నువ్వులేని ఈ ప్రపంచాన్ని నేను చూడలేను, నువ్వు లేని ఈ ప్రపంచం నాకు అక్కరలేదు. నాకు కోరిక అంటూ ఏదైనా ఉంటే నువ్వు బతికి ఉండగానే నేనుపోవాలి

అన్నాడు. శ్రీకృష్ణచైతన్య ఆ కోరికను నెరవేర్చాడు, ఆయన ఒడిలోనే ఆ ముస్లింభక్తుడి ప్రాణంపోయింది.

నాకు ఏదైనా కోరిక వచ్చింది అనుకోండి దానిని నెరవేర్చుకోమంటారా? ఆపుచేసుకోమంటారా? అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నువ్వు ఒక కోరిక నెరవేర్చుకొన్నావు అనుకో, అది అంతటితో ఆగదు ఇంకో పది కోరికలను తీసుకొని వస్తుంది. కోరికను నెరవేర్చుకోవటం కంటే కోరికను కంట్రోలు చేసుకోవటంలో ఎక్కువ సుఖపడతావు. మనస్సు కంట్రోలులో ఉంటే నీకు ఎక్కువ శాంతికలుగుతుంది. నిప్పులో నెయ్యి వేస్తూనిప్పను ఆర్పాలి అనుకోవటం ఎటువంటిదో నువ్వుకోరికలను నెరవేర్చుకొంటూ కోరికలలోనుండి బయటపడాలి అనుకోవటం కూడా అటువంటిదే. నీకు కోరిక వచ్చింది అనుకో, ఈ కోరిక ఎవరికి వచ్చింది అని ప్రశ్నించుకో, నాకు వచ్చింది. ఈ నేను అనేది ఒకతలంపు, కోరిక అనేది ఒకతలంపు. కోరిక వచ్చే ఈ నేను ఎవరు అని ప్రశ్నించు? అప్పుడు అది లోపలకు ఉపసంహరింపబడుతుంది, అప్పుడు దానికి వచ్చే ఇతరతలంపులు అన్నీ ఆగిపోతాయి. బాధ్యతలేని మాటలు మాట్లాడకూడదు, బాధ్యతలేని పనులు చేయకూడదు. పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలు రాకుండా చూసుకోవాలి, మనకు వచ్చే ఆలోచనలకు బాధ్యతవహించాలి. బాధ్యతలేనిమాట, బాధ్యతలేనిజీవితం, బాధ్యతలేని ఆలోచనల వలన మనకు అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. నిరంతరం ఈశ్వరుడిని స్మరించటం వలన పాతవాసనలుపోతాయి, కొత్తవాసనలు రావు. మనకు ఇష్టమైన పనిచేయటం గొప్పకాదు. మనకు ఇష్టం ఉన్నాలేకపోయినా భగవంతుడికి ఏది ఇష్టమో ఆపనులు చేస్తూ, భగవంతుడి ఇష్టానికి అనుగుణంగా మనం జీవిస్తూ ఉంటే ఈ జన్మలోనే మనకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు. మన బుద్ధిలో దోషాలు ఉన్నాయి అనుకోండి, మనం ఆయన చెప్పినట్లు జీవిస్తున్నాము అనుకోండి, నీ బుద్ధిలో దోషాలు ఉన్నాయనే నెపంపెట్టడు, మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాల నుండి విడుదలచేసి, మనలను పవిత్రంచేసి, ఆయన అనుగ్రహాన్ని మన మీద వర్షింపచేసి, ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. నాకు పురోగతి ఎప్పుడు వస్తుంది అని భగవాన్‌ను అడిగితే నీకు వ్యర్థమైన ఆలోచనలు, వ్యర్థమైన తలంపులు వస్తూఉంటే అది నీ తిరోగతికి నిదర్శనం. వ్యర్థమైన ఆలోచనలు, వ్యర్థమైన తలంపులు లేకుండా నీ ఇష్టదైవం మీద నీ మనస్సు నిలబడుతూఉంటే అది నీపురోగతికి నిదర్శనం. కలియుగంలో నామాన్ని స్మరించటం వలన నీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలుపోతాయి, నీవు పరిశుద్ధుడవు అవుతావు, ఆత్మజ్ఞానానికి ఫిట్ అవుతావు అని బ్రహ్మదేవుడు చెప్పాడు. నీ హృదయంలో ఉన్న చైతన్యం రూపరహితం, నామరహితం, నీవు ఏదో ఒక అవతారపురుషుని రూపాన్ని, నామాన్ని పట్టుకొని ఆరూపం ద్వారా, నామంద్వారా నీవు రూపరహితస్థితిని, నామరహితస్థితినిపొందాలి, అదే జీవిత గమ్యం, దానికే సాధన.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 12-02-04, సఖినేటిపల్లి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

గాఢనిద్రలో మనం లాభనష్టాలకు, పుణ్యపాపాలకు, జయాపజయాలకు వీటిఅన్నింటికి అతీతంగా ఉన్నాము అని మనకు తెలుస్తోంది, కాని నీవు దానిని అందుకోలేక కానిదానితో తాదాత్మ్యం పొందటం మరణించటం. జన్మించటం ఇలా జననమరణచక్రంలో తిరుగుతున్నాము. సత్యము నిత్యము కానిదానితో తాదాత్మ్యంపొంది దానిని సాధించినా దానివలన ప్రయోజనం ఏమిటి? నువ్వు జీవించి ఉండగా అదిఅన్నా పోతుంది, అదిఉండగా నీవుఅన్నా పోతావు. అసలు శరీరంతోనే విడిపోవాలికదా ఇతరవిషయాల గొడవ ఎందుకు. నీకు దేహం ఉంది, దేహం ఉంటే పొట్ట ఉంటుంది. పొట్ట ఉంటే ఏదో తినాలి కదా. నీ పని ఏదో నీవు చేసుకొంటూ, నీ దేహాన్ని పోషించుకొంటూ, మిగతాటైమంతా భగవదనుభవం పొందటానికి ఉపయోగించుకో అంటున్నారు భగవాన్. కర్తృరాజ్ఞియాలో కర్త అంటే ఈశ్వరుడు, జీవుడుకాదు. ఆయన ఆజ్ఞననుసరించి ఈ సృష్టిలో ప్రతీ చిన్నవిషయం జరగవలసిందే. కర్త మాత్రమే స్వతంత్రుడు, జీవుడు స్వతంత్రుడుకాదు. ఆ కర్తయొక్క స్వరూపం పొందితేనే మోక్షం, అదే చిటారుకొమ్మ. ఏతలంపు అయితే దేహంతో తాదాత్మ్యం పొందుతోందో అదే అవిద్య, అదే బంధం, అదే సర్వఅనర్థాలకు కారణం. అది తెగేవరకు ఈ జననమరణప్రవాహము నుండి బయటకురాలేము. సాధన ఎలా ఉండాలంటే మీకు ఇష్టమైన పదార్థం తినేటప్పుడు ఎంత ఆనందంగా తింటారో, సాధనలో కూడా అంత ఆనందం ఉండాలి. అలాగయితేనే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. మీరు చేసే సాధనలో ఇష్టం కనిపిస్తోందా? ప్రేమ కనిపిస్తోందా? ప్రీతికనిపిస్తోందా? ఇవి ఏమీ కనిపించటంలేదు, ఏదో యాంత్రికంగా చేస్తున్నారు. మీరు యాంత్రికంగా చేస్తున్నట్లు భగవంతుడికి తెలుస్తుంది. యాంత్రికంగాచేస్తూ ఉంటే ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇవ్వడు.

మనకు భగవంతుడి మీదనమ్మకంలేదు, భగవంతుడి మాట మీద ప్రమాణబుద్ధి లేదు. మనం ఆత్మకి భక్తులంకాదు, జ్ఞానానికి భక్తులంకాదు. మనం కాళ్లకు చెప్పేపని, చేతులకు చెప్పేపని బుద్ధికి చెప్పటంలేదు. మరి మనకు తలకాయ ఎందుకు ఇచ్చాడు. వేదాంతం చదవటం మన బుద్ధిని పోగొట్టుకోవటానికి కాదు, మనకు ఉన్న తెలివిని ఊడగొట్టుకోవటానికి కాదు, మన తెలివిని వివేకాన్ని పెంచుకోవాలి. మీరు మాటల విషయంలో, తిండివిషయంలో, ఆలోచన విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. మంచిని పెంచుకోండి, మీకు మీరు ఉపకారం చేసుకోండి, కుటుంబానికి ఉపకారం చేయండి, సమాజానికి ఉపకారం చేయండి. మీ శరీరాన్ని, మనస్సును ఆరోగ్యంగా ఉంచుకొని, సాధన చేసి ఎప్పుడూ నిత్యంగా ఉండే వస్తువును పొందితే మీరు తరిస్తారు. శరీరం చావకుండా ఉండటం అసాధ్యం, ఆత్మ చనిపోవటం అసాధ్యం, మనం ఆత్మను వదిలేసి

చనిపోయే శరీరాన్ని పట్టుకొంటున్నాము. మనం ఎవరినైనా చూసి అసూయపడితే వారు పాడైపోరు, వారు అభివృద్ధిలోనికి వస్తారు, పైగా మనకు ఇంకోనష్టం మనలో ఏదైనా పుణ్యం ఉంటే భగవంతుడువారికి ఇచ్చేస్తాడు. జీవితంలో అనేక సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఈ సంఘటన ఇలా జరిగింది ఏమిటి అని ఇప్పడు నీకు అనిపించినా ఇది నీ బాగుకోసమే చేసాడని పరిణామంలో నీకు తెలుస్తుంది. ఏ తలంపు అయితే నీకు నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో అదే దెయ్యం, దానిలో నుండి విడుదలపొందితే నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎరుకలోనికి వస్తుంది నువ్వు బాగుపడటానికి ప్రయత్నం చేయకుండా, ఎవరోవచ్చి బాగుచేస్తారని ఎదురుచూడటం, ఇలా చూడటంలోనే శరీరం చనిపోతుంది, ఇంక అప్పడు నీకు సాధించేది ఏమిటి? మనలను మనం బాగుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూఉంటే, కృషేకృప కిందమారుతుంది. కాళ్ళు ఉంటే నడవలేరు కళ్ళుకూడా ఉండాలి అన్నాడు ఐన్‌స్టీన్ గుడ్డివాడు అనుకోండి, నడిచి వెళ్ళిపోతే ఏ కాలువలోనో పడిపోతాడు. అలాగే నీకు ఎన్నిఉన్నప్పటికి జ్ఞానినేత్రం లేనప్పడు ప్రమాదంలో పడతావు ఆలోచనలేని సాధనలు, మీరు ఏమిచేస్తున్నారో దానితాలుక ఎరుక మీకు లేనప్పడు గుడ్డివాడు నడుస్తున్నట్లుగానే ఉంటుంది. నడవటానికి కాళ్ళు ఎంత ముఖ్యమో కళ్ళు కూడా అంతే ముఖ్యం అన్న సంగతి మీకు తెలియటం లేదు.

హృదయంలో ఎప్పడైనా కొన్ని క్షణాలు ఉండగలుగుతున్నాను, ఎక్కువసేపు ఉండలేకపోతున్నాను అని ఒకరు భగవాన్‌తో అంటే అభ్యాసం వలన, వైరాగ్యం వలన ఎక్కువ సేపు ఉండగలవు అని భగవాన్ చెప్పారు. నీకు వైరాగ్యం ఉంటే మనస్సు ఎక్కువగా విజృంభించదు. వైరాగ్యంలేకుండా ఆత్మజ్ఞానంరాదు. వైరాగ్యంలేనివాడిని ఇతరులు పీడించనక్కరలేదు, వాడిచేత వాడే పీడింపబడతాడు. మీకు నేను ఎలా బోదిస్తున్నానో అలాగ మీ మనస్సుకు మీరు బోధించుకోండి. మనస్సును దాని పుట్టుస్థానమైన హృదయంలో ఎక్కువగా నిలబెట్టి ఉంచటం వలన మనస్సు నశిస్తుంది. మనస్సు నశిస్తే నీవు నశించవు, మనస్సుకు ఆధారంగా ఉన్న చైతన్యం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. అయితే అభ్యాసం ఎక్కువగా చెయ్యాలి. జపం, ధ్యానం, విచారణ చేయండి. వీటివలన జ్ఞానినేత్రం వస్తుంది. ఇప్పడు మనకు ఉన్న ఈ భౌతికనేత్రాలతో ప్రపంచంలోని వస్తువులను ఎలాచూస్తున్నామో అలాగ నీకు జ్ఞాననేత్రం వచ్చినప్పడు హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. అప్పడు ఏది నిత్యం, ఏది అనిత్యం, ఏది సత్యం ఏది అసత్యం అనేది నీకు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. నీ మనస్సు నిర్మలం అవ్వాలంటే, నీ మనస్సుకు సుఖం కలగాలంటే నీవు అభ్యాసం చేసి అది ఎక్కడైతే ఉదయించిందో అక్కడకు నీ మనస్సును ఉపసంహరించు, అప్పడు నీకు శాంతి కలుగుతుంది, సుఖంకలుగుతుంది. ఇప్పటి వరకు దుఃఖంలో ఉన్నాము, ఏమిటి ఇంత శాంతి వచ్చేసింది అని మిమ్మల్ని చూసిమీకే ఆశ్చర్యంకలుగుతుంది అంటున్నారు భగవాన్. మనస్సు హృదయాభిముఖంగా

5-08-2004

ప్రయాణంచేస్తూఉంటే, దాని తాలుక రుచి మనస్సుకు కొంత తెలిసినప్పడు ఇంక నీ ప్రయత్నం అవసరం లేకుండానే అది గంతులు వేసుకొంటూ వెళ్ళి హృదయంలో ఐక్యమయిపోతుంది అంటున్నారు భగవాన్. మీరు మనస్సును హృదయం వైపుకు మళ్ళించమంటున్నారు, మాటలు బాగానే చెపుతున్నారు కాని యాక్షన్‌లోనికి వచ్చేటప్పటకి చాలా కష్టంగా ఉంది అని అంటే నువ్వుకంగారుపడకు, నెమ్మదిగా అభ్యాసం చెయ్యిఅంటున్నారు భగవాన్, ఏకారణాల వలన నీ మనస్సు బాహ్యాముఖానికి వెళుతోందో అవి అన్నీ వేరుతో సహా నశిస్తే గాని నీకు జ్ఞానం నిలబడదు, ఒకవేళ మధ్యలో నీకు శాంతి వచ్చినా అది నిలబడదు. నీ సాధనకు వయస్సు తక్కువ, వాసన యొక్క వయస్సు ఎక్కువ, దాని బలం ఎక్కువ, వాసన వేరుతో సహా నశించాలంటే స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వరుని కటాక్షం అవసరం.

నీకు ఇష్టాలు, అయిష్టాలు తగ్గుతున్నాయిఅనుకో, నీకు తలంపులు, చిరాకులు తగ్గుతున్నాయి అనుకో, నిన్ను ద్వేషించేవాడిని చూచిన వాడిమీద ద్వేషం కలుగకుండా ప్రేమే కలుగుతోంది అనుకో అప్పడు నీ మనస్సు ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి సమాయత్తం అవుతోంది అని అర్ధం. నీకు ఎన్ని తలంపులు వస్తే రానియ్యి, ఆతలంపులకూడా పరిగెట్టవద్దు. ఈతలంపు ఎవరికి వస్తోంది అని ప్రశ్నించుకో, నాకు వచ్చింది అనుకొంటావు. ఇవిఅన్నీ ఏనేనుకు వస్తున్నాయో దానిని ప్రశ్నించు, దానిని విచారణచెయ్యి, అప్పడు అది దానిపుట్టుస్థానమైన హృదయంలోనికి ఉపసంహరింపబడుతుంది. నీకు నేను ఉంటే ఇతర తలంపులు ఉన్నాయి, ఈ మూలతలంపు లేనప్పడు ఇతరతలంపులు లేవు. మీకు జ్ఞానోదయం అయిన తరువాత పగటి చంద్రుడికి ఎంత విలువ ఉంటుందో, నీ మనస్సుకు కూడా అంతే విలువ ఉంటుంది. మన విషయాలు చక్కదిద్దుకోవటానికే చాలా టైము అయిపోతుంది, మిగిలిన కాలంలో భగవదనుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చేయటం మానివేసి ఇతరుల గొడవలలో కలుగజేసుకోవటం, వ్యాపకాలు పెంచుకోవటం దీనివలన కాలం వృధాఅవుతుంది, పోయిన కాలం తిరిగిరాదు ఇది గుర్తుపెట్టుకోండి. వర్తమానకాలంలో జీవించు, జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకోవటం వలన నీకు దుఃఖం మిగులుతుంది. మనం ఫలితం గురించి ఆలోచించకుండా, మన చేతిలో ఉన్నపని మీద మనస్సును అక్కడపెట్టి చేస్తూ ఉంటే అదియోగంతో సమానము. మనం పూజగదిలో ఉన్నంతసేపు అది ఆధ్యాత్మికజీవితం అని, పూజగది నుండి బయటకు వచ్చిన తరువాత దానికి విడాకులు ఇచ్చేయటం కాదు. మీ భౌతికజీవితాన్ని కూడా ఆధ్యాత్మికజీవితం అభివృద్ధిపొందటానికి ఉపయోగించుకోండి, అక్కడే మీ తెలివి అవసరం. మీరు ఏదైతే పొందాలో దానికోసం మీ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోండి, మీరు వినండి వినటమే పనికాదు, మీరు వ్రాయండి వ్రాయటమే పనికాదు, మీరు నడవండి నడవటమే పనికాదు. వీటి ద్వారా మీరుపొందవలసిన వస్తువు వేరే ఉంది. దానిని మిస్ అవ్వవద్దు, దానిని పొందటానికి వీటిని ఉపయోగించుకోండి, దానిని పొందటానికి అనుగుణంగా జీవించండి.

రమణ భాస్కర

నీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా, నిశ్చలంగాఉండు, నిర్మలంగాఉండు. నీ పని ఏదో నీవు శ్రద్ధగాచేసుకో, మిగతాకాలాన్ని భగవదనుభవంపొందటానికి ఉపయోగించుకో, మీరు వంటపని నేర్చుకొంటున్నారు, వడ్రంగిపని నేర్చుకొంటున్నారు, తాపీ పని నేర్చుకొంటున్నారు ఇలా అనేక పనులు నేర్చుకొంటున్నారు కాని మన గురించి మనం తెలుసుకోవటం అనే పని మాత్రం నేర్చుకోవటంలేదు, దానికే ఈజ్ఞానయజ్ఞాలు. నీదేహాన్ని, మనస్సును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని అమృతానుభవం పొందటానికి ప్రయత్నంచేసుకో. కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకో, కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొన్నవాడు కాలాతీతుడు అవుతాడు అంటే జ్ఞాని అవుతాడు. మానవజన్మ చాలాగొప్పది, భగవంతుడు మనకు అనేక అవకాశాలు ఇచ్చాడు. అందుచేత పరస్పరం ద్వేషించుకోకుండా, పరస్పరం సహకరించుకొంటూ, ప్రేమించుకొంటూ, సమిష్టిగా కృషిచేసుకొని ఆత్మజ్ఞానాన్నిపొందండి. మేము ఒంటరిగా ఉన్నాము అనుకోవద్దు, ఆ ఒంటరితనాన్ని అనుకూలంగా తిప్పకోండి. మనకు ఎటువంటి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి, మనలో ఎటువంటి బలహీనతలు ఉన్నాయో అర్థంచేసుకొని వాటిలో నుండి విడుదలపొందటానికి నీ సహాయంకావాలి అని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ, సిన్సియర్‌గా నీవు ప్రయత్నంచేస్తూఉంటే ఆ బలహీనతలనుండి విడుదలపొందుతావు, లోపల ఉన్న వస్తువు నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. ఇప్పడు నేను అనేటప్పటికి నీకు దేహం ఎలా స్ఫురిస్తోందో అప్పడు చావులేనివస్తువు నీకు స్ఫురిస్తుంది, అటువంటి అనుభవం ఏదేహంలో అయితే వచ్చిందో అదే నీకు కడసారిజన్మ. రమణమహర్షిగారు ఇంక ఎంతోకాలం జీవించరు, శరీరం కృషించిపోయింది అని చివరి రోజులలో భక్తులు అనుకొనేవారు కాని ఆయనకు పదహారవ సంవత్సరంలో మరణానుభవం కలిగినప్పడే ఆశరీరంపోయింది, ఇప్పడు కొత్తగాపోయేది ఏమీ లేదు, ఈ విషయం భక్తులకు అర్థంకావటంలేదు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 15-07-2004, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

చనిపోయేది దేహం, మరల పుట్టేది దేహం. మనహృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువుకు జననమరణములతో సంబంధంలేదు. హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువును దేహానికి పరిమితం చేయటం వలన దేహం చనిపోయినప్పడు మనం చనిపోతున్నాము అని, దేహం పుట్టినప్పడు మనం పుట్టాం అని అనుకొంటున్నాము. చిక్కుఅంతా ఇక్కడే ఉంది. ఒక అఖండమైన వస్తువును, ఆనందంతో శాంతితో నిండినటువంటి వస్తువును, మరణం ఎలాఉంటుందో తెలియని వస్తువును దేహానికి పరిమితం చేయటం వలన ఇబ్బందులు అన్నీ వస్తున్నాయి, అశాంతి ఇక్కడ నుండే ప్రారంభమవుతోంది, దుఃఖం ఇక్కడ నుండే ప్రారంభమవుతోంది.

రమణభగవాన్ మరణానుభవం ద్వారా అమరత్వంపొందారు, అమరత్వం అంటే మరణంలేనిస్థితి, దేహం మరణించినా నేను మరణించటం లేదు అనే అనుభవంపొందాడు. గ్రంధాలలో గ్రంధులు ఉంటాయి, భ్రమలు ఉంటాయి, మాయలు ఉంటాయి కాని బ్రహ్మం నీ హృదయంలో ఉంది. అందుచేత గ్రంధాలలో వెదికితే బ్రహ్మం నీకుదొరకదు, నీ హృదయంలో వెదికితే అదినీకు దొరుకుతుంది అని బాబాచెప్పారు. మనిషి యొక్క గమ్యం అమరత్వంపొందటం అని వేదంలో చెప్పారు. అయితే ఒక్క విషయం మీరు గుర్తుపెట్టుకోవాలి, మనకు గమ్యం ఎంత ముఖ్యమో చేసేసాధన కూడా అంతేముఖ్యం. ఇందులో ఒకటి ఎక్కువ, ఒకటి తక్కువకాదు. సాధనలో గమ్యాన్ని మరచిపోకూడదు. గమ్యం మనదృష్టిలో ఉన్నంతమాత్రంచేత సాధన లేకుండా మనం దానిని పొందలేము అందుచేత రెండూ ముఖ్యమే. అయితే మనం చేసే సాధన ఎలా ఉండాలి అంటే ఇష్టంతో చెయ్యాలి, హృదయపూర్వకంగా చెయ్యాలి, దానిని పొందాలి అనే జిజ్ఞాస ఉండాలి. జిజ్ఞాస లేకుండా జ్ఞానం కలుగదు. కొంతమంది వారికి అశాంతిగా ఉన్నప్పడు కృష్ణా, రామా అనుకొంటారు, అలా అనుకోవచ్చు దానిలో పొరపాటు లేదు కాని జ్ఞానం అనేది అలాగవచ్చేదికాదు. భగవంతుడు లేడు అని వాదించేవారు కూడా వారికి ఏదైనా కష్టం వచ్చినప్పడు భగవంతుడిని స్మరిస్తారు. అప్పడు దేవుడు ఎందుకు అవసరం అంటే ఆకష్టాలను తట్టుకొనే శక్తివారికి లేకపోవటం వలన అక్కడ దేవుడు వారికి కావాలి.

అమరత్వం గురించి వేదంలో ఏమని చెప్పారు అంటే గౌరవాల వలన మీరు దానిని పొందలేరు, సంతానం వలన మీరు దానినిపొందలేరు, ధనం వలన దానిని పొందలేరు మరి ఎలా పొందగలము అంటే త్యాగబుద్ధి వలన అది మనకు సాధ్యమవుతుంది. వ్యక్తిభావనను ఎవడైతే త్యాగం చేస్తున్నాడో వాడుమాత్రమే అమరత్వం పొందుతాడు. మన దైనందిన జీవితంలో ఏదైనా మాట్లాడేటప్పడు పదిసార్లు ఆలోచించి మాట్లాడితే, పదిసార్లు ఆలోచించి పనిచేస్తే ప్రమాదంలో పడము. అందుచేత ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిపొందటం కోసం ఎవడైతే ప్రయత్నంచేస్తున్నాడో వాడు కత్తిఅంచుమీద నడిచేవాడు ఎంత జాగ్రత్తగా ఉంటాడో అంత జాగ్రత్తగా ఉండి సాధన చేస్తేనే మీకు ఆధ్యాత్మికఔన్నత్యం కలుగుతుంది. నీవు మనస్సుతో నేర్చుకొనే విద్యలు అన్నీ మనస్సుతో కల్పించబడిన దేహాన్ని పోషించటానికి ఉపయోగపడతాయి. అది సత్యమైనవిద్య కాదు, నిత్యమైనవిద్య కాదు. ఒక్కఆత్మవిద్య మాత్రమే సత్యమైనది, నిత్యమైనది. ఎవడైతే అమరత్వంపొందాడో వాడి దగ్గర నుండి శాంతికిరణాలు, జ్ఞానకిరణాలు ఆఉపాధి నుండి వెదజల్లబడుతూ ఉంటాయి. అమరత్వంపొందిన వాడి దగ్గర ఉన్నప్పడు మనకు వెంటనే అమరత్వం రాకపోయినా, దానిని పొందాలనే కోరిక మనకు కలుగుతుంది. బాగా చదివేవాడితో సామాన్యంగా చదివేవాడు స్నేహం చేయటం వలన లాభం ఏమిటి అంటే వీడికి నూటికినూరు రాకపోయిన మనం కూడా బాగా చదువుకోవాలి అనే బుద్ధికలుగుతుంది. వాడు ఎన్ని మార్కులు తెచ్చుకొంటున్నాడో మనం

కూడా తెచ్చుకొందాము అనే తపన కలుగుతుంది. అందుచేతనే మనం చేసే స్నేహాల విషయంలో, చదివేపుస్తకాల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండమని చెపుతారు. అనుకరణపనికిరాదు. అసలు దారిద్ర్యం ఎప్పడు వస్తుంది అంటే ఇతరులతో పోల్చుకోవటం వలన దారిద్ర్యం వస్తుంది అని బాబాచెప్పారు. మనం ఎవరితోనూపోల్చుకోకూడదు. మనంతట మనంగా ఉంటే మనకు ఏమీ దారిద్ర్యం ఉండదు. బాబాఏమని చెప్పారు అంటే మిమ్మల్ని మీరు బాగుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నంచేయండి, మీ బుద్ధిలో ఏమైనా దోషాలు ఉంటే వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నంచేయండి. మిమ్మల్ని మీరు బాగుచేసుకోవటం మానివేసి ఇతరులను విమర్శించటం వలన మీకు ఏమీ కలిసిరాదు, పైగా మీబుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు పెరుగుతాయి. మీ భవిష్యత్ మీరు చూసుకోకుండా ఎవరినో ఇతరులను విమర్శిస్తూ కూర్చొంటే మీకు కాలం, శక్తి వృధాఅవుతాయి ఈలోపు మరణంవచ్చేస్తుంది. మన బుద్ధిలో ఏమైనా మంచి ఉంటే మంచి, దోషాలు ఉంటే ఆదోషాలు మరణానంతరం మనకూడా వస్తాయి కాని మనం సంపాదించిన డబ్బుగాని, గౌరవంగాని, మన చుట్టాలు కాని మరణానంతరం ఏదీ మనకూడారాదు. మీకు దేహం ఉంది, మనస్సు ఉంది, ఈ రెండూ మీరు కాదు. ఈ రెండింటికి అతీతంగా మీ హృదయంలో ఒక నిజం ఉంది, దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ఈ దేహాన్ని, మనస్సును ఉపయోగించుకోండి. మీ పని మీరు శ్రద్ధగాచేసుకొంటూ, అమృతానుభవంపొందటానికి మిగతాకాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోండి. మీరు గమ్యాన్ని మర్చిపోవద్దు, సాధనను మర్చిపోవద్దు. మనస్సు సత్వగుణంలో ఉన్నప్పడు చాలా హేపీగా ఉన్నాము అని అనిపిస్తుంది, అలాగే సాధనచేసేటప్పడు కూడా అంత ఆనందంగా ఉండాలి అంతేగాని ఉసూరుమంటూ ఉండకూడదు. ఈ జపం ఎప్పడు అయిపోతుంది, ఈధ్యానం ఎప్పడు అయిపోతుంది అని కనిపెట్టుకొని ఉండేవాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి?

మీ అమ్మగారు ఎవరు, మీ నాన్నగారు ఎవరు అని ఒక భక్తుడు బాబాగారిని అడిగాడు. మా అమ్మగారు మాయ, మా నాన్నగారు భగవంతుడు అని బాబాచెప్పారు. అంటే పార్వతిమాయ, శివుడు సత్యం. మాయలేకపోతే ప్రపంచంలేదు. మాయలోనుండి బయటకు వచ్చినవాడికి ప్రపంచం ఏముంది? వాడికి ప్రపంచంలేదు. ఒకవేళ వాడు ప్రపంచంలోఉన్నా లేనివాడితో సమానము ఎందుచేతనంటే వాడు ప్రపంచంలో ఒక భాగం కాదు. బాబా ఏమిచెపుతున్నారు అంటే మీరు ఎవరినీ ఉద్ధరించనక్కరలేదు మహానుభావులారా, ముందు మీ బుద్ధిలో ఉన్న దోషాల నుండి బయటపడండి. మీ బుద్ధిలో దోషాలు పెట్టుకొని ఇతరులను విమర్శించటం ఎందుకు? మీరు బాగుపడటానికి ప్రయత్నం చేసుకోండి. ఒకవేళ ఇతరులను బాగుచేయటానికి మీకు శక్తి ఉంటే వారికి సహాయంచెయ్యండి. ఒకవేళ మీరు చెప్పినా వారు వినరు అనుకోండి, వారిమీద ద్వేషం పెట్టుకోవద్దు, వారిని విమర్శించటం మొదలుపెట్టవద్దు, వారిని విమర్శించటం మొదలుపెడితే

మీరు పూర్తిగా మూలంలో పాడైపోతారు అందుచేత బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి అని బాబా చెపుతున్నారు. దేవుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు, నీ హృదయంలో ఉన్నాడు. దేహం బయట ఇంద్రియాలను పెట్టాడు బయట ప్రపంచాన్ని పెట్టాడు. నువ్వు ఏమిచేస్తున్నావు అంటే మనస్సును ఇంద్రియాలద్వారా బయటకు పంపేస్తున్నావు. ఎవడైతే బుద్ధిమంతుడో, ఎవడికైతే పూర్వజన్మలలో పుణ్యబలంఉందో, ఎవడైతే నిష్కామకర్మచేస్తున్నాడో, ఎవడైతే జపధ్యానములు చేస్తున్నాడో వాడికి మాత్రమే మనస్సులోపలకు తిరుగుతుంది. ఎవడి మనస్సు అయితే లోపలకు తిరిగిందో వాడికి మాత్రమే హృదయంలో అంతర్యామిగాఉన్న భగవంతుడు అందుతాడు. మనం మనస్సును ఇంద్రియాలద్వారా బయటకుపంపుతూఉంటే, బయట అనేక దృశ్యాలు ఉంటాయి, వాటికి ఆకర్షింపబడతాము. మనం దేహాన్ని ఇంద్రియాలకోసం ఉపయోగించుకొంటున్నాము కాని లోపలఉన్న పరమాత్మను తెలుసుకోవటానికి ఉపయోగించటంలేదు, చివరకు మాయలో పడుతున్నాము, ఇలా ఆజన్మకు ఆజన్మమాయలో కూరుకొనిపోతున్నాము. ఇంక ఒడ్డుకువచ్చే సమస్యే లేదు అంటున్నారు బాబా.

కోరిక లేకుండా ఎలా పనిచేస్తాము, కోరిక ఉండాలి కదా అని ఎవరో ఈ రోజు పేపర్లోవ్రాసారు, వ్రాసినవాడు పండితుడే. పాండిత్యంలో ప్రమాదం ఎక్కడఉంది అంటే వారికి పుస్తకజన్యజ్ఞానం ఉంటుంది కాని ఆత్మజ్ఞానం ఉండదు. నీ దేహప్రారబ్దంలో ఏదైనా జరగవలసి ఉంటే అది నీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా జరిగిపోతుంది. ఈ దేహం భూమి మీదకు ఎందుకు వచ్చిందో అది నీకోరికతో సంబంధం లేకుండా ఈ దేహంద్వారా ఆపని జరిగిపోతూ ఉంటుంది. కోరికకు దానికి సంబంధంలేదు. కోరికకు శక్తిలేదు, శక్తి ఈశ్వరుడిది. నీ చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగాచేసుకో, ఫలితంపట్ల స్పృహ పనికిరాదు. గొప్పలకోసం ఏపనికివెళ్లకు, అసూయపనికిరాదు, అసూయవలన మనకు కలిసివచ్చేది ఏదీలేదు. ఎవరో వాడిప్రారబ్దాన్ని బట్టి అభివృద్ధిలోనికి రావచ్చు. మీరు అభివృద్ధిలోనికి రాకపోవచ్చు. అదీనిజంకాదు, ఇదీ నిజంకాదు ఇది అంతా స్వప్నసమానము అని భగవాన్ చెప్పారు. ఇదంతా నిజంగా మాకు కనిపిస్తూఉంటే ఇది స్వప్నం అనిమీరు చెపుతారు ఏమిటి? మీరు చెప్పినమాటలు మేము నమ్మాలా అనిభగవాన్‌ను ఒక భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమిచెప్పారు అంటే నీకు గాఢనిద్రలో ఉండగా స్వప్నం వస్తుంది. ఆస్వప్నంలో కనిపించే మనుషులు, విషయాలు అప్పడు నీకు నిజంలాగ కనిపిస్తున్నాయి కదా అని అడిగారు, స్వప్నంలో ఉండగా అవి నిజంలాగే కనిపిస్తున్నాయి. ఎప్పటి వరకు అవినీకు నిజంలాగ కనిపిస్తున్నాయి? మెలుకువ వచ్చేవరకు అవి నిజంలాగ కనిపిస్తున్నాయి. అలాగే నీవు హృదయంలో మేల్కొనేవరకు జాగ్రదవస్థలో వచ్చిన విషయాలు కూడా నిజంలాగ నీకు కనిపిస్తాయి కాని అవి ఎంత అసత్యమో ఇవికూడా అంతేఅసత్యం. తాడు తాడుగా నీకు కనిపించే వరకు తాడు పాముకింద కనిపించటం ఆగదు అలాగే హృదయంలో ఉన్నవస్తువు ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నీకు తెలిసేవరకు ఈచావులు, పుట్టుకలు ఆగవు, అసత్యాన్ని

సత్యం అనుకొంటావు, అజ్ఞానాన్ని జ్ఞానం అనుకొంటావు. కొంతమంది ఏమనుకొంటారు అంటే మేము చాలా తెలివైనవారము అనుకొంటారు, కొంతమంది మేము ధనవంతులము అనుకొంటారు, కొంతమంది మాకు అధికారం ఉంది అనుకొంటారు. ఇదంతా భగవాన్ ఒక్కముక్కలో తీసేసారు. ఇవన్నీ ఎవరు అనుకొంటున్నారు? మనస్సు అనుకొంటోంది. మనస్సు ఎంత నిజమో, మనస్సు అనుకొనే విషయాలు కూడా అంతేనిజం. అందుచేత మనస్సు పూర్తిగా నశిస్తేనే గాని ఆత్మానుభవంకలుగదు. ఎవడైతే వాడి మనస్సును వాడు మింగాడో వాడు యోగిఅవుతాడు, యోగి ఈశ్వరుని స్వరూపాన్నిపొందుతాడు.

ఒక అమెరికా దేశస్థుడు భగవాన్ దగ్గరకు వచ్చాడు. అక్కడ నుండి తిరిగి వెళ్ళిపోతూ భగవాన్‌తో నేను ఈరోజువెళుతున్నాను, మిమ్మల్ని విడిచివెళ్ళటం కష్టంగానే ఉంది కాని వెళ్ళాలి. మీ సందేశాన్ని అర్థిస్తున్నాను. నాకు ఏ ఉపదేశం అవసరమో నాకంటే మీకే బాగా తెలుసు. నాకు ఉపయోగపడే మాటలు చెప్పండి, ఎందుకు అడుగుతున్నాను అంటే మీకు దూరంగా ఉన్న రోజులలో మననం చేసుకోవటానికి అడుగుతున్నాను అన్నాడు. అది బుద్ధిమంతుడి లక్షణం. మనం శ్రద్ధగావినాలి విన్న విషయాన్ని ఇంటికి వెళ్ళి అందులో మనకు నచ్చిన వాటిని మననం చేసుకోవాలి, మననంచేసుకోగా చేసుకోగా అదే ధ్యానం క్రిందమారుతుంది. దేహానికి పరిమితమై ఉన్నవాడు ప్రతీవాడు పశువే. ప్రతీజీవుడు కూడా పశువుతో సమానము. ఎందుచేతనంటే పశువుకూడా ఆదేహాన్ని నేను అనుకొని దేహంతో పరిమితమై ఉంటుంది. కొడితే బాధపడుతుంది, తెలగపిండి పెడితే సంతోషిస్తుంది. మనంకూడా అంతేకదా ఎవరైనాపెడితే సంతోషిస్తాము, కొడితేఏడుస్తాము. అంటే దేహంతో తాదాప్యం పొందేవాడు ప్రతీవాడు పశువే. పశువులందరికి భర్త శివుడు. ఈపశువులందరు పశుపతిని స్మరించుకోవటం వలన పశుబుద్ధిపోతుంది, శివబుద్ధి కలుగుతుంది అంటే దేహబుద్ధిపోతుంది ఆత్మబుద్ధి కలుగుతుంది, వాడు జననమరణ చక్రంనుండి విడుదలపొందుతాడు. ఈ మధ్యఒక భక్తుడు ఆయన అనుభవం చెప్పాడు. అతను చీకటిలో రోడ్డు మీద నడిచివెళ్ళిపోతున్నాడు. సరిగ్గా పాముదోడ్డు మీద అడ్డంగావస్తోంది. ఇంకపాము మీద అడుగువేస్తున్నాడు ఒక్కసారిలోపల నుండి ఆగు, నడక ఆపుచెయ్యి అనిలోపల నుండి వచ్చింది. ఏమిటి ఇలా వచ్చింది అని ఆగిపోయి ముందుకు చూస్తే పాము పాకి వెళ్ళిపోతోంది. వీడు ఆగకుండా సరిగ్గా ఇంకో అడుగువేస్తే అది పాము మీదపడును. గురువు ఎక్కడ ఉన్నాడు నడిచివెళ్ళేవాడు హృదయంలోను ఉన్నాడు, అంతటా ఉన్నాడు, అంతర్యామిగా కూడా ఉన్నాడు. తల్లితండ్రులను పెద్దలను అందరను గౌరవించవలసిందే కాని మన అజ్ఞానమనే చీకటిని తొలగించేవాడు ఆచార్యుడు మాత్రమే. జననమరణచక్రం నుండి మనలను విడుదలచేసేవాడు గురువు మాత్రమే అందుచేత ఆచార్యుడిని దేవునితో సమానంగాచూడు. అతను ఎక్కడోలేడు నీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు నిన్ను నియమించేవాడు ఆయనే, ఆయనే నీగతి. అమెరికా దేశస్థుడితో భగవాన్ ఏమంటున్నారు

అంటే నేను నీకు వెలిగా లేను, నీలోపలేఉన్నాను నీకూడా ఉన్నాను, ఒకవేళనీవు అమెరికా వెళ్ళిపోతే అమెరికాలో నేను లేను అని అనుకోవద్దు. ఇప్పుడు నీకు ఏదైతే కనిసిస్తోందో ఈ దేహాన్ని గురువు అనుకోకు, నీకు కనిపించే ఈ దేహం గురువుకాదు, నీ హృదయంలో ఉన్న గురువును కనిపెట్టవయ్యా, నువ్వు అన్వేషణ చేసి ఆగురువును కనిపెడితే గురువుకు వేరుగా, ఒక్కక్షణంకూడా నీవుఉండవు. గురువుకు దూరంగా ఉన్నాము అనే తలంపే అసలు నీకురాదు. హృదయవిద్యను నేర్పేవాడే గురువు, హృదయంలోనికి తీసుకొనివెళ్ళేవాడే గురువు. బాహ్యంగా నీవు నేర్చుకొనే చదువుల వలన మనస్సును ఎలా నియమించుకోవాలోనీకు తెలియదు, అది సద్గురువే చేయాలి. నువ్వుస్కూలులో చదివేది, కాలేజీలో చదివేది కంప్లీట్ ఎడ్యుకేషన్ కానేకాదు, అదినీపొట్ట పోషణకు పనికివస్తుంది. నీకు పొట్టఉంది కాబట్టి ఇవిఅన్నీ నిజంకింద అనిపిస్తున్నాయి. ఈవిద్యలు నేర్చుకొనే మనస్సు ఎంత నిజమో, అవికూడా అంతేనిజం, ఇవి అన్నీ మిధ్యావిద్యలు, ఆత్మవిద్య మనస్సు చేతనేర్చుకొనేదికాదు. మనస్సును సంస్కరించుకొని, దానిని ఉపసంహరించి, దాని పుట్టుస్థానంలో మనస్సును నిలబెట్టి ఉంచితే అప్పుడు మనస్సునశిస్తుంది, అప్పుడు లోపలఉన్న సద్వస్తువునీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. అదే నిజమైన విద్య, అదే ఆత్మవిద్య,

నీజీవితవిధానం ఎలా ఉండాలి, జననమరణరహితస్థితిని పొందటానికి నీ మనస్సును ఎలా ప్రిపేర్ చేసుకోవాలి అనేది ఏయూనివర్సిటీలోను చెప్పరు, అది గురువును ఆశ్రయించి నీవు పొందవలసిందే. గురువు నీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. నువ్వు ఎక్కడికో అమెరికావెళ్ళి పోతాను అంటున్నావు. నీ హృదయంలో ఉన్నది నీ కూడానే వస్తుంది కదా. నీవు అమెరికా వెళ్ళిపోతే పరిసరాలు మారతాయి, మనుషులు మారతారు. ఇవన్నీ బాహ్యానికి సంబంధించినవే, కాని గురువు మటుకు నీవు ఎక్కడికి వెళ్ళినా నీకూడానే ఉంటాడు, నిన్ను ఒక్క క్షణం కూడా విడిచిపెట్టడు. ఒకవేళ ఈ దేహం మరణించాక నీవు నరకానికి వెళ్ళిపోతున్నావు అనుకో, నీకూడా నరకానికి వస్తాడు. నువ్వుతినవలసిన మొట్టికాయలు ఏమైనా ఉంటే నీబదులు ఆయనే తిని నిన్ను రక్షిస్తాడు, వాడు గురువు, గురువు అంటే ఆత్మ, గురువు అంటే బ్రహ్మం. బ్రహ్మంను విడిచిపెట్టి నీవు ఎలా ఉంటావు. మనందరం అసలు భగవంతుడిలోనే ఉన్నాము. మనస్సును కలతపెట్టుకోవద్దు, ఏదో జరిగిపోతోంది అనుకోవద్దు, భగవంతుడికి తెలియకుండా ఏదీ జరగటానికి వీలులేదు. ఆయనే మన యజమాని. మీటింగులో అధ్యక్షుడికి తెలియకుండా ఏదీ జరగదు అలాగే ఈప్రపంచానికి అధ్యక్షుడు భగవంతుడు, అందుచేత ఆయనకు తెలియకుండా ఈ ప్రపంచంలో ఏమీజరగదు. ఏదో జరిగిపోతోంది అని మనం అనుకొని, కంగారుపడి అశాంతి తెచ్చుకొంటున్నాము. జాగ్రదవస్థ, స్వప్నావస్థ, సుషిప్తి ఈ మూడు అవస్థలలోను చైతన్యం ఉంది. అట్టి చైతన్యం నీ హృదయంలోనే ఉంది. ఆ చైతన్యముతో నీకు సంపర్కము ఏర్పడినప్పుడు ఈ జాగ్రదవస్థ, స్వప్నావస్థ, సుషిప్తి అవస్థ ఇవి అన్నీ వూరికే నీడలుగా

కనిపిస్తాయి, ఆశరీరం కూడా ఒక నీడ కింద కనిపిస్తుంది. ఈశరీరం చనిపోయేటప్పుడు శరీరంపోతోంది అనే స్పృహే నీకురాదు ఆచైతన్యమే నీకు గురువు, వాడిని స్మరించుకో వాడితో అనుబంధంపెట్టుకో, నువ్వు ఎండలో ఉన్నావు, అక్కడ చెట్టు ఉంది. ఎండలో కూర్చొని ఏడ్చేబదులు ఆ చెట్టు నీడకు వెళ్ళు అప్పుడు ఎండ నిన్ను ఏమీచేయదు. అక్కడ చెట్టుఉంది, దానికింద నీడ ఉంది. కాని ఆ నీడ నిన్నుపిలవదు. ఆ నీడకు వెళ్ళికూర్చోవాలనే తపన నీకు రావాలి. అదే గురువు చేసేపని. బయటి గురువు నీకు బోధించి బోధించి జ్ఞానం పొందాలనే తపనను కలుగజేస్తాడు ఆ తపన వలన నీ మనస్సు లోపలకు ప్రయణంచేస్తుంది. అప్పుడు లోపల గురువు నీ మనస్సును లాక్కొని, ఆయన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తాడు. బయటగురువు నీకు జిజ్ఞాసనుకలుగజేస్తాడు, లోపల గురువు నీకు జ్ఞానాన్ని ఇస్తాడు. బయట గురువు, లోపల గురువు వేరుకాదు, ఉన్నది ఒక్కటే, మౌన భాషను అర్ధంచేసుకొనే శక్తి మనకులేదు కాబట్టి మనకు బోధించటానికే లోపలఉన్నగురువు ఒకరూపంధరించివస్తాడు. నన్ను ఉపదేశం చెప్పమని అడుగుతున్నావు. నీ మనస్సు అణిగిపోతే సందేశం నేను చెప్పనక్కరలేదు. నీ హృదయమే నీకు ఎప్పుడూ చెపుతూ ఉంటుంది. ఇది మంచి, ఇది చెడ్డ అని మనహృదయమే మనకు చెపుతూఉంటుంది. హృదయం యొక్క వాణి మనకు వినబడాలంటే ఈజన్మలోగాని, పూర్వజన్మలోగాని మనం ధర్మాన్ని ఆచరించి ఉండాలి.

ఈ గ్రంథాలు అక్కరలేదు, ప్రవచనాలు అక్కరలేదు రాముడుఎలా జీవించాడో అలాజీవించటం నేర్చుకోనీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది అని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు. రాముడు ఎప్పడో త్రేతాయుగం వాడండి, ఇది కలియుగం, ఇప్పడు రాముడులాగ ఎలా జీవించగలము అంటున్నారు. అది కష్టమే కాని నీవు అలా జీవించగలిగితేయింక సాధనతో పనిలేదు, దేనితోను పనిలేకుండా ఆత్మజ్ఞానం వచ్చి నిన్ను వరిస్తుంది, ఒక్క జ్ఞానమేకాదు నీకు అవసరమైనవి అన్నీ సమకూరుతాయి. ఒక పనిసాధించటానికి మనం కష్టపడ్డాము అనుకోండి, ఆపని పూర్తి అయిన తరువాత ఆ కష్టాన్ని మరిచిపోతాము. అలాగే మనం సాధనచేసేటప్పడు విసుగువస్తుంది, చిరాకువస్తుంది, కష్టంగా ఉంటుంది, లోపల మన ఇంటికి అంటే హృదయంలోనికి వెళ్ళాక మొత్తం అంతా మర్చిపోతాము ఈ పుట్టుకలు, చావులు, మనంపడ్డకష్టాలు ఏమీలేదు. మన ఇంటికి మనం రాలేదు కాబట్టి ఇదంతా నిజం కిందకనిపించింది. ఇప్పడు మన ఇంటికి మనం వచ్చేసాము, ఇది ఒక్కటే నిజం అని అప్పడు మనకు అనిపిస్తుంది. మన హృదయంలోనికి మనం వెళ్ళటమే మోక్షం. హృదయంలోనికి వెళితే ప్రకృతిలో నుండి విడుదలపొందుతాము. దేహాన్ని గురువు అనుకొన్నప్పడు గురువుకు దూరంగా ఉన్నాము అనిపిస్తుంది. నీహృదయంలో ఉన్న గురువును తెలుసుకొన్నప్పడు దూరము, దగ్గరలేదు. ఎప్పడూ గురువుతోనే ఉన్నాము అని నీకు అనిపిస్తుంది. అప్పడు హృదయంలో నుండే నీకు సందేశం అందుతూ ఉంటుంది, బయటనుండి ఉపదేశం అక్కరలేదు. ఎవడైతే గురువు అనుగ్రహంలో పడ్డాడో వాడుతరించబడతాడు. అంతా గురువు అనుగ్రహమే. సాధనచేయాలనే తలంపును కలుగచేసేది, నీచేత సాధన చేయించేది, చివరకు గురువునుపొందటం అంటే మోక్షాన్ని పొందటం ఇది అంతా అనుగ్రహమే చేయిస్తుంది. అందుచేత కృష్ణుడు గీతలో ఏమిచెప్పాడు అంటే అర్జునా! నీవు చేతులు ఆడించు అంతా దేవుడే చూసుకొంటాడు అని చెప్పాడు. అర్జునుడు చాలా గొప్పగా యుద్ధం చేసాడు అనుకొంటారు. పని నాది, గౌరవంనీది అన్నాడు. గీతలో కృష్ణుడు ఎన్నోమెలికలుచెపుతాడు. అర్జునుడికి వాడి ఆయుధం గాండీవం అంటే చాలా ఇష్టం. నా ఆయుధాన్ని ఎవడైతే తిట్టాడో వాడిని చంపుతాను అని ఒకసారి అర్జునుడు శపధంచేస్తాడు. భారతయుద్ధ సమయంలో ఒకసారి ధర్మరాజు కర్ణుడితో యుద్ధంచేయవలసివచ్చి, ఆయనతో యుద్ధంచేయలేక అక్కడ అర్జునుడు భీముడు కనిపించకపోవటంతో పారిపోయివచ్చేస్తాడు. అప్పడు ధర్మరాజుకు అర్జునుడి మీద కోపం వచ్చి గాండీవాన్ని తిడతాడు. గాండీవాన్ని తిట్టినవాడిని చంపుతానని అర్జునుడు శపధంచేసాడు, ఆశపధంప్రకారం అన్నగారిని చంపాలి.   అక్కడ ఏదో పొరపాటు మాటమాట్లాడినా ధర్మరాజు గొప్పవాడే. ఆయనను రక్షించాలి, అర్జునుడి శపధాన్ని గౌరవించాలి, అక్కడ కృష్ణుడి తెలివితేటలు చూడండి. అప్పడు కృష్ణుడు ఒక ఉపాయం చెపుతాడు. ఒక మనిషిలో ఏదోషం లేదుఅనుకో, ఏదోషం లేనివాడిని మనం తిడితే ఎదుటి మనిషిని చంపటం వలన ఎటువంటి పాపం వస్తుందో వీడికి అటువంటి పాపం వస్తుంది అని శాస్త్రంలో ఉంది. అందుచేత నీవు ధర్మరాజును దూషించివదిలెయ్యి, అప్పడు ధర్మరాజును చంపిన వాడితో సమానం అని సలహాచెప్పాడు అంటే అర్జునుడి శపధం నెరవేరింది, ధర్మరాజు ప్రాణం కాపాడాడు. ఇక్కడ మనం గ్రహించవలసింది కథకాదు కథ అనేది మామిడి పండుతొక్కవంటిది. మామిడి పండు పైన తొక్క ఉంటుంది. ఆతొక్కకోసం మామిడిపండు ఎవడూకొనడు అందులోని గుంజు తినటంకోసం, ఆరసం తాగటంకోసం మామిడిపండు కొనుక్కొంటాము. అలాగ కథ అనేది వూరికే తొక్కవంటిది. లోపల ఉన్న సారాన్ని మనం గ్రహించాలి. ఏమనిషి అయితే పరమపవిత్రుడో ఆ పరమపవిత్రుడిని కనుక మనం దూషిస్తే ఒక మనిషిని చంపటం వలన ఎటువంటి పాపంవస్తుందో నీకు కూడా అటువంటి పాపమేవస్తుంది సుమా అని కృష్ణుడు చెప్పకుండా చెపుతున్నాడు. మీ అత్తగారు చాలా మంచావిడ అనుకోండి, మీకు ఏదోకోపం వచ్చి తిడతారు అనుకోండి, అది ఒక మనిషిని హత్య చేసిన దానితో సమానము, అందుచేత బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి, ఒక మనిషి ఇంకో మనిషిని హత్యచేస్తే ఎంతపాపం వస్తుందో, మంచి వారిని తిట్టినా అదే పాపం వస్తుంది, ఆపాపం మరల వచ్చే జన్మలో మీరు అనుభవించవలసిందే అది కృష్ణుడు చెప్పేది.

5-08-2004

రమణ భాస్కర

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

08-08-2004	ఆదివారం	శ్రీ రమణక్షేత్రం, జిన్నూరు
16 టు 21	సోమ	హైదరాబాద్ టూర్
27-08-2004	శుక్ర	విజయవాడ, గవర్నమెంట్ ప్రెస్ దగ్గర, శివాలయం
28-08-2004	శని	విజయవాడ, షిర్డిసాయి సేవా శిబిరం, న్యూ బ్రిడ్జ్ దగ్గర, బెంజి సర్కిల్,
29-08-2004	ఆది	అరుణాచలం
06-09-2004	సోమ	భీమవరం, శివరావు పేట, సరస్వతిగారి ఇల్లు

సత్య మార్గము

'సత్యము' అనగా మార్పు లేనిది, వికారాలు లేనిది, దేశ కాల పరిస్థితులకు అతీతమైనది, అట్టి సత్యమే ఈ సకల చరాచర సృష్టికి ఆధారమైయున్నది. అదే 'ఆత్మ' అదే స్వరూపము. సత్యము లేదా ఆత్మ సచ్చిదానంద స్వరూపముగా, సర్వ వ్యాపకమై యున్నది. ఆత్మసాక్షాత్కారమనేది మనము ఎప్పుడో క్రొత్తగా పొందేది కాదు, అనాది నుండి మనము పరబ్రహ్మమే. అట్టి పరమసత్యము 'నేను'గా 'తాను'గా అనుభవంలోనికి రావడానికి కల్పిత వేరుభావన అనగా అహంభావనలో నుండి బయటకు రావాలి. మనను బంధించేవి 'నేను-నాది' రూపంలో వున్న రాగద్వేషాలే కాని ఇతరులు కారు. కేవలం అహంభావన అనే తెర సత్యాన్ని మరుగుపరుస్తుంది. మన వాంఛలే మనను బంధిస్తున్నాయి. కేవలము 'దేహమే - నేను' అను బుద్ధివలన పరిమితులకులోనై బంధంలో చిక్కుకొని దుఃఖసాగరంలో పడుచున్నాము. మన బంధువులు, మిత్రులు అందరికంటె సత్యము అత్యంత సమీపంగావుంది. సత్యానుభూతిని మించి పొందవలసిన వస్తువు మరొకటి లేదు, సత్యమే సర్వస్వం. సత్యమే నిజమైన ఆత్మ.

'నేను' అనే పదము నిర్వికల్ప, నిత్య, సత్య, ఆత్మను సూచిస్తుంది. కాని 'దేహమే - నేను' అను తలంపు యొక్క మాయాప్రభావము మన నిజస్థితిని మరుగుపరిచి బంధంలో పడవేస్తోంది, దుఃఖానికి కారణమవుతోంది. నిజవిచారణ ద్వారా నేను అను మూలతలంపును దాని మూలంలోనికి ఉపసంహరించి దానిని నశింప జేయుటయే సత్యానుభూతినిపొందుటకు మార్గము. సత్యమే పరమపదము.

చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి
టీచర్, అమలాపురం.

రాజమండ్రి దేవిచౌక్‌లో నార్ని లింగరాజుగారి నిరూష డిజిటల్ కలర్ లాబ్‌ను ప్రారంభోత్సవం చేస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

ది,25-7-2004న శ్రీ పెన్మెత్స రామకృష్ణంరాజు (రాము) జిన్నూరు సహకార సంఘ అధ్యక్ష పదవీ బాధ్యతల విరమణ సందర్భముగా ఏర్పాటు చేసిన కార్యక్రమంలో సన్మానం చేస్తున్న సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు